

med Kongeslotte og Krigsmateriel —, det kan være lidt nok hver Del taget for sig, men jeg regner altsaa kun med Ting, der ere beregnede paa at give Indtægt —: De indtægtgivende Aktiver udgjorde i 1901 et Beløb af 284 Mill. og i 1909 413 Mill., altsaa en Forøgelse af 129 Mill. Samtidig er Gælden stegen fra 218 Mill. til 254 Mill., det vil altsaa sige med 36 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at Statusoverskuddet af indtægtgivende Aktiver i de 8 Aar er 93 Mill. Kr. Det er den officielle Opgørelse, som det ærede Medlem kan finde i den i Finansudvalget omdelte Statusoversigt, som løber fra Aar til Aar. Nu kan det ærede Medlem maaske sige — jeg tror, han var lidt inde paa det forleden Dag —: Er det nu en virkelig Formue, vi have liggende f. Eks. i Statsbanerne? og det samme kan siges om andre Ting. Ja, det kan selvfølgelig altid være tvivlsomt, om en Opgørelse, særlig en saa vidtløftig Opgørelse som den, her er Tale om, er korrekt, men jeg gaar ud fra, at disse Opgørelser laves saa godt, som man overhovedet har kunnet, og saa er en Tvivl udkastet af det ærede Medlem ikke tilstrækkelig til at kuldkaste dem. Med andre Ord, det ærede Medlem maa lade disse Tal, som opgives i de officielle Indberetninger, staa, indtil det ærede Medlem er i Stand til at give os noget, om hvilket han tør sige, at det er bedre og solidere. Men selv om der, hvad jeg indrømmer, altid er noget vaklende ved den Slags Ting — det kan aldrig være andet —, saa spiller denne Vaklen for saa vidt en mindre Rolle, som Opgørelsen til de forskellige Tider er ensartet. Er der begaaet en Fejl i 1901, er en tilsvarende Fejl begaaet i 1909, og naar vi regne med Differencen, med Stigningen, ere i alt Fald de Fejl, der ere fælles paa de to forskellige Tidspunkter, ude af Sagaen, thi saa ophæve de hinanden. Med andre Ord, vi ville overfor den Slags Materiale være i Stand til mange Gange at bedømme Svingningerne sikrere, end vi ere i Stand til at bedømme, hvor højt vi egentlig ere oppe med Hensyn til selve Værdierne.

Efter dette vil jeg gøre enkelte Bemærkninger om det sidst forelagte Statsregnskab. Det viser en Udgift af 133 Mill. Kr. og en Indtægt af 135 Mill. Kr.; det vil altsaa sige, at der er blevet et Par Millioner til at gaa over i Kassebeholdningen. Det skal jeg nu ikke opholde mig ved; det, som er det væsentlige, naar man ser paa selve Regnskabet, er, at særlig de indirekte Afgifter ere faldne i meget be-

tydelig Grad. Indtægterne af Jernbanerne og andre Statsaktiver af lignende Art ere gaaede svagt tilbage, men det vejer intet ved Siden af de indirekte Skatter. Tolden var i forrige Finansaar 40,6 Mill. Kr., den er i det Aar, hvorover Regnskabet foreligger, gaaet ned til 29,1 Mill. Kr., og for den indenlandske Afgift af Sukker og Øl gælder noget lignende, den er gaaet ned fra 13,9 til 13,1 Mill. Kr., altsaa en mindre Nedgang. Det vil med andre Ord sige, at vi paa de indirekte Afgifter have en Nedgang af rundt 12½ Mill. Kr.

Naar nu dette Statsregnskab bliver forelagt med et Underskud paa 51 Mill. Kr., beder jeg de Herrer se lidt paa, hvorledes dette Tal egentlig fremkommer. Det er et stort Tal og et Tal, vi nødig skulde op til en Gang til. Men dersom vi skulle undersøge, i hvilken Grad dette Aar har influeret paa Danmarks økonomiske Livsnerve, ryster det mig ikke. Se vi, hvor de 51 Millioner ere blevne af, finder jeg for det første, at Status er gaaet tilbage. Og det er naturligt, at den gaar tilbage med et saadant Smæk som det, vi have faaet i det Aar, hvor, som den højtærede Finansminister sagde, alle Ulykker og Resultaterne af dem, Bankkatastrofen, Albertikatastrofen, ere samlede sammen. Jeg nævnede før Statusfremgangen fra 1901 til 1909. Vi stod i 1909 med i alt 158,8 Mill. Kr.s Overskud over Gælden af indtægtgivende Aktiver. Dette Tal er gaaet ned til 133,6 Mill. Kr.; det vil sige, at vi have en Statustilbagegang af godt 25 Mill. Kr. Det er 2 pCt. af et Aars Indtægt for Nationen. Alene det viser, at det ikke er saa forskrækkeligt, selv om vi skulle gøre alt muligt for at undgaa det en Gang til, ikke mindst af den Grund, som det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen, [Viborg Amts 1ste Valgkreds]) før nævnede, at det forgældede Land har Vanskeligheder ikke alene paa den Maade, at Gælden trykker os selv, men ogsaa derved, at vort Omdømme i Udlandet vil lide derunder. Altsaa, vi have haft en Tilbagegang, hvorved Status af indtægtgivende Aktiver er sat tilbage til et Tidspunkt, der svarer til Aaret 1906. Ja, men vi vare jo heller ikke i 1906 paa Fallittens Rand, saa selv om vi ere trykkede tilbage til det Aar, ere vi derfor ikke til Fattiggaarden. Af disse 51 Mill. Kr. er der altsaa tabt paa Status 25½ Mill. Kr., og Resten er gaaet ind i Status paa en eller anden Maade i Form af forøgede Jernbaneaktiver og Fondsforøgelser paa forskellige Maader. Jeg skal f. Eks. blot nævne, at Jernbanernes Anlæggssum er stegen fra 235,6